

ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ФУНКЦІОНУВАННЯ ГЛОБАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Шацька З. Я., канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри бізнес-економіки
Київський національний університет технологій та дизайну

Геополітичні трансформації, що розпочалися на початку 80-х років ХХ сторіччя, спричинили руйнацію світового порядку та зумовили прискорення глобалізаційних процесів у світі. З подальшим посиленням процесу глобалізації, спричиненого інтеграцією та регіоналізацією світового господарства, стрімко змінюються і умови ведення бізнесу. Якщо в комерційну еру функціонували окремі торговельні підприємства, то в подальшому відбулося формування великих промислових підприємств масового виробництва. В сучасних умовах на перший план вже виходить не окреме велике промислове підприємство, а інтеграція підприємств, що формують міжнародний бізнес по всьому світі. Під міжнародним бізнесом розуміємо систему ділових взаємовідносин та господарських операцій, які здійснюються суб'єктами господарювання двох або більше країн з метою отримання прибутку. Міжнародний бізнес має складну структуру економічних відносин (МЄВ), в якій задіяні держави та її установи, міжнародні організації, інтеграційні об'єднання, міжнародні підприємства (фірми).

Основою міжнародного бізнесу є нові утворення – так звані глобальні підприємства. Глобальне підприємство – це глобальна самостійна організаційно-економічна мегасистема, що складається з інтеграції декількох транс-національних компаній (ТНК), які здійснюють міжнародне виробництво товарів та послуг на основі прямих іноземних інвестицій та мають прямий контроль над своїми зарубіжними фірмами. Будь-яка корпорація може вважатися транснаціональною, якщо відповідає таким критеріям:

1. Кількість країн, в яких діє компанія (мінімум від 2 до 6 країн).
2. Кількість країн, в яких розміщені виробничі потужності компанії.
3. Розмір, якого досягла компанія.
4. Частка іноземних операцій в доходах або продажах корпорації.
5. Володіння не менше ніж 25 % «голосуючих» акцій в трьох або більш країнах – той мінімум пайової участі в зарубіжному акціонерному капіталі, який забезпечував би фірмі контроль над економічною діяльністю зарубіжного підприємства і представляв би прямі зарубіжні інвестиції.
6. Багатонаціональний склад вищого керівництва і персоналу компанії [1].

Журнал Forbes щорічно складає рейтинг транснаціональних компаній світу. До аналізу беруться тільки ті світові корпорації, обсяг продажу яких становить не менше 1 млрд. дол. і акції яких, вартістю не менше 5 дол. За одиницю, є доступними для інвесторів в США. Для оцінки використовуються показники доходу, чистого прибутку, вартості активів за останні 12 місяців та ринковій капіталізації корпорації.

За даними науковців з Вищої технічної школи Цюріха з проаналізованих 43 тисяч транснаціональних корпорацій світу 147 ТНК контролюють 40% всього світового доходу [2]. Більшість з цих підприємств працюють не у системі виробництва, а у фінансовій системі. Саме ці корпорації, як глобальні підприємства, мають вирішальний вплив на світову економіку, диктують умови ведення бізнесу по всьому світі, визначають напрям світового глобалізаційного процесу.

Список використаної літератури:

1. Амеліна І.В., Попова Т.В., Владимиров С.В. Міжнародні економічні відносини [Електронний ресурс]: навч. посібн. // І.В. Амеліна, Т.В. Попова, С.В. Владимиров. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1640011653399/ekonomika/mizhnarodni_korporatsiyi_svitovomu_gospodarstvi.

2. 50 корпорацій, що керують світом [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://www.unian.ua/world/558686-50-korporatsiy-yaki-keruyut-svitom-spisok>.

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

Шацька З. Я., канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри бізнес-економіки
Добродняк Т. С., магістрант
Київський національний університет технологій та дизайну

У сучасних умовах ефективне функціонування і сталий економічний розвиток вітчизняних підприємств багато в чому залежить від ступеню забезпечення їх економічної безпеки. Під економічною безпекою підприємства розуміють захищеність його діяльності від негативних впливів зовнішнього середовища, спроможність швидко усунути різноманітні загрози або пристосуватися до них, якщо вони не мають суттєвого впливу на фінансові результати діяльності.

Забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства потребує розробки відповідної стратегії. Стратегія фінансово-економічної безпеки – це розроблення довгострокового плану для забезпечення реалізації мети, завдань та досягнення цілей підприємства, зокрема забезпечення фінансової та економічної безпеки, а також планування розподілу ресурсів в умовах постійної нестабільності зовнішнього середовища та адаптації до нього, для захисту цього підприємства від впливу загроз, ризиків і досягнення нормального та безпечного його функціонування [4]. Стратегія фінансово-економічної безпеки, як складова корпоративної стратегії, конкретизує напрямок і перспективи більш передбачуваного та захищеного розвитку підприємства, що, у свою чергу, є основою гарантування стабільності його функціонування.